

даваха даже всичките му дръхи, а колкото за това ний четемъ въ паметоописанията на Аристокла (¹). А причината на това въроятно бѣше отъ снажността на тѣлото му, което бѣше много горѣщо и распалено; защото благоуханието става отъ смучението на влажните нѣща отъ горѣщината, спорѣдъ както мисли Теофратъ (²). Проче, за това сухитѣ и тоблитѣ мѣста на земното клѣбо произвождатъ най добритѣ и най иногото аромати. Защото слънцето смучи влажността, която надстой съприкосновенна върхъ прѣдметитѣ (³) по лицето на земята.

Слѣдователно споредъ както се вижда, като царь Александъръ е ималъ такъво распалено тѣло, за то правеше го да биде толкоъ приятель на питието и на гневътъ. А когато бѣше още дѣте отъ тогазъ се забѣлѣжваше неговий здравъ разумъ; защото когато къмъ другитѣ нѣща се виждаше, че бѣше устрѣмителенъ и силенъ, къмъ увѣселенията обаче, бѣше хладно-кръвенъ и съ голѣма тихостъ се вдаваше къмъ тѣхъ, и споредъ възрастъта, честолюбието му показваше че имаше голѣмъ разумъ и великодушие; защото той

(1). Възможно че е билъ отъ Таранта на Сицилия, който бѣше философъ, а ученикъ на Аристотела.

2). Философъ отъ Лезвия, по ученикъ на Аристотела.

3). Както се вижда на тѣзи природнатаория се е дало прѣдварително тѣлкование, като не можи също да се узнае, възможно че то се е казало отъ едно скромно лъскателство.